

Quin equip!

text REDACCIÓ

Mai un inici de temporada ha estat tan fructífer en triomfs i mínimes autonòmiques. Els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló durant aquest cap de setmana, 11 i 12 de novembre, es van tornar a superar. Aquesta vegada en la piscina municipal de Benicarló amb 8 primers llocs, 5 segons i 5 tercers en carrera Per edats, 41 primers llocs, sumats a les 42 noves mínimes autonòmiques en el 1º Trofeu Interclubs, cosa que fa 77 mínimes autonòmiques en dues jornades.

L'equip masculí va estar compost per Lluç Añó Adell, Ximo Bueno Alonso, Marc Fresquet Burriel, Marcos Fuente Merino, Ruben Vicente Gilabert, Gerard Saura Añó, Miguel Piñana del Pino, Josep Navarro Garriga, Javier Traver Rojano, Jose Antonio Adell Prats, David Marquès, Marc Àvila, Ferran Remolina Rallo, Agustín Parra Barker, Guillermo Soriano Blasco i Joan Ferran Barrachina.

Miguel Piñana i Marc Fresquet van aconseguir destacar en la competició amb diverses sèries guanyades, encara que la

resta dels nedadors que composaven l'equip van fer una classificació excel·lent. 4 primers llocs, 2 segons i 2 tercers. 15 primers llocs per edats i 16 mínimes autonòmiques, va ser el més positiu.

L'equip femení va estar compost per Montserrat Astor Capafons, Margarida Bueno Alonso, Mari Carmen Sorli Rico, Sara Marquès Villarroya, Inmaculada Cerdà Albiach, Susana del Olmo Cerdà, Paula Saura Martínez, Raquel Fabregat Roig, Andrea Fuentes Barreda, Lucía Piñana del Pino, Meritxell Sospedra Senar, Paula Gil Jovani, Oihane Rolindez Jovani i Claudia Campos Mejias

Igual que en va ocórrer amb l'equip masculí en general moltes de les components van aconseguir excel·lents cronos amb 4 primers llocs, 3 segons i, 3 tercers en les respectives sèries. 26 primers llocs per edats i 26 mínimes autonòmiques. Van destacar Susana del Olmo i Paula Saura que van aconseguir imposar-se en diferents sèries, contribuint així a arrodonir aquest bon moment esportiu.

Número 610-16 novembre 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu de Benicarló

**COMERÇOS SENSE LLICÈNCIA,
CONSUMIDORS DESPROTEGITS**

**L'ajuntament de Benicarló ha iniciat
una campanya de regularització
dels comerços de la ciutat**

TANCAT

TANCAT

Fa 100 anys... "Els herois de Benicarló"

Bonsai: Arbres en miniatura que també perden les fulles a la tardor

COMERÇOS SENSE LLICÈNCIA, CONSUMIDORS DESPROTEGITS.

L'ajuntament de Benicarló ha iniciat una campanya de regularització dels comerços de la ciutat. La Policia Local està portant a terme una operació d'informació en negocis de tot tipus per a requerir les corresponents llicències i procedir, si no estan correctes, a sancionar als propietaris.

text REDACCIÓ

En alguns casos, les diligències s'estan instruint a instàncies de denúncies per molèsties dels veïns del local denunciat. En altres casos, es realitzen per iniciativa de la pròpia policia després d'haver detectat alguna situació anòmala. Finalment estan els requeriments fets des del negociat d'urbanisme o des del de comerç, que sol·liciten als agents realitzen les inspeccions a determinats comerços sospitosos de no comptar amb els permisos pertinents.

La campanya de regularització de comerços es va iniciar en la segona quinzena del mes de juliol i fins al moment s'han efectuat 48 inspeccions a locals i 38 basades en la llei de prevenció de contaminació. El treball de la

Policia Local se centra en el requeriment de documentació i en l'emplenament d'un formulari tipus que, després, es remet a l'òrgan municipal corresponent, que és l'encarregat de tramitar la resta de l'expedient sancionador si es donés el cas.

EL MES DE SETEMBRE

L'estudi detallat del treball realitzat al llarg del mes de setembre, ofereix múltiples sorpreses al lector. Els establiments visitats per la Policia Local són bars, cafeteries, tendes al detall, però també magatzems i fàbriques. En alguns casos se'ls requereix la corresponent llicència ambiental i en uns altres, l'autorització municipal. Fins a 22 establiments eren requerits al setembre perquè regularitzaren la seua situació i s'adaptaren a les ordenances i normatives. Quatre d'elles, són immobiliàries. I quatre més, bars o cafeteries.

En el cas de les immobiliàries a dues d'elles se'ls ha obert procediment sancionador per exercir l'activitat sense la corresponent autorització municipal. Per als bars la preceptiva llicència ambiental és la que més sancions alça en els expedients. En la mateixa situació es troben els tres establiments de basars sancionats. En alguns casos és la falta de lavabos la que ha motivat la sanció.

Un magatzem de vaixells situat en el Camí Sant Mateu ha estat requerit perquè regularitze la situació de l'activitat, alhora que s'ha iniciat el procediment sancionador per realitzar l'activitat sense la corresponent llicència municipal. En la mateixa situació es troba una coneguda gestoria emplaçada en el carrer Pius XII, nº 4

COMPOSITE POLYMERS

II Feria Nacional de Bonsai

Benicarló acollí el pasado fin de semana la II Feria Nacional del Bonsái. La cita contó también con importantes reclamos como la sexta muestra provincial del bonsái, un monográfico nacional de caducifolios y, por último, la XIII muestra del bonsái de otoño, además de la III edición de la muestra local de suiseki. Una treintena de expositores acercaron la pasión por el bonsái exponiendo sus productos y ofreciendo talleres y demostraciones.

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medio Ambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medio Ambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND

Responsible Care
Compromiso de Progreso

*RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano de la Química (ACC) en los Estados Unidos y otras entidades en varios países.
© Marca registrada, Ashland © 2007, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones Innovadoras • Equipo Global

NO EN SORTIREM

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Si jo fóra, és un dir, d'un poble o altre del costat com ara per exemple Vinaròs o si el meu equip favorit de la liga de las estrellas fóra, no sé, el Real Madrid, ara mateix estaria eufòric pels resultats del passat cap de setmana. Però no, què hi farem, sóc de Benicarló i seguidor del Barcelona i a mi els resultats del passat cap de setmana m'han fet més mal que una patada a la zona baixa del ventre. Ocorre poques vegades a l'any, però ocorre. Pot succeir que en una mateixa jornada guanyen respectivament, per exemple també, el Vinaròs i el Real Madrid i resulten derrotats el CDB i el Barça. I ara, ho reconec, estic absolutament enfonsat, derrotat, amb molt poques ganes de parlar de futbol. Ni de futbol ni de res, vaja.

El meu Benicarló va perdre d'una manera contundent al camp del Nules per un clar 3 a 0. Avui mateix no és ja que amb el nostre superequip no estiguem prop dels llocs de promoció d'ascens sinó que ens trobem a només tres punts del descens. Xoco es veu que ja ha començat a prendre decisions i si a hores d'ara no conec ningú que sàpiga on està el famós davant centre Miguelín, també m'han comentat que el porter Calduch ha abandonat la disciplina del nostre club. La veritat és que el nostre entrenador ha tingut molt mala sort i ni una vegada en tota la temporada ha pogut comptar amb tots els efectius de la plantilla ni, és més, repetir alineació.

Al Nules, segon classificat, només el vam poder aguantar mitja part. A les acaballes dels primers quaranta-cinc minuts ens

van fer el primer i ens van rematar ja en temps de descompte. Però res. Allò que em van comentar que havia dit el president que si a Nadal no érem líders o lluitàvem pels llocs capdavanters es replantejaria els objectius i hauria de remodelar l'estructura esportiva del club ja es té clar.

Encara no és ni santa Caterina i ja podem afirmar que si no es produeix algun cataclisme i siguem capaços de fer garrames i llevar-los punts als qui van davant de nosaltres, Xoco ja pot començar a fer-se tots els replantejaments que considere oportú.

M'ha dit un amic que dilluns passat va vore per la tele Gregorio Segarra parlant del perquè de tot plegat i aconsellant-li al president que mantinguera ben ferma la cartera a la butxaca. És difícil això perquè, amb l'experiència que tinc com a directiu, sé com se les gasten alguns futbolistes: jo si no cobro no vinc més a entrenar i si no em dones les baixes m'és igual, jo si no em paguen no pujaré a l'autocar... i boniqueses emblants. Xoco s'ha de comportar com un patró despòtic per defensar els interessos de l'entitat. Tot passa per dos

actuacions dràstiques. Una. Congelar els salaris d'aquells jugadors que l'equip tècnic considere que rendeixen per sota de les seues possibilitats fins que s'aprecie una notària milloria en la seua actitud. I dos. No donar cap baixa federativa a ningú per evitar que hi haja qui fitxe per equips d'altres categories (tercera divisió o segona regional). Encara quedaria una tercera possibilitat que passaria per buscar el revulsiu de canviar l'entrenador, però en una casa com ara aquesta nostra una circumstància com aqueixa resulta difícil d'imaginar.

La culpa de les desgràcies que ens afligeixen trobo que no s'ha de buscar únicament en jugadors o quadre tècnic. Són moltes coses. La gent no puja al camp, la directiva es dasanima si fa un gran esforç per confeccionar una gran plantilla i el personal no respon, l'entrenador –que a més en el nostre cas se n'ha d'ocupar de tota la intendència- comprova com les lesions i les expulsions el persegueixen, hi ha jugadors que se'n foten de guanyar o perdre..., massa coses.

Tan gran és el meu desànim que diumenge vinent no sé ni contra qui juguem. M'és igual, sóc un hòligan del Benicarló i a les quatre i quart agarraré el cotxe i me n'aniré cap allà dalt al Collet amb la seguretat que me'n xalaré. I qui m'ha dit a mi –o a vostel!- que no guanyem d'una manera clara i que comencen a perdre san jorges i saguntinos i coses d'aqueixes i que en quatre o cinc o sis setmanes comencem a bufar-los al clatell i que ells es posen nerviosos i es veuen forçats a fer fora entrenadors i futbolistes i que... pataplum, tota la llet a fer punyetes.

Ramon Soriano: "la Policia Local respón als requeriments dels veïns"

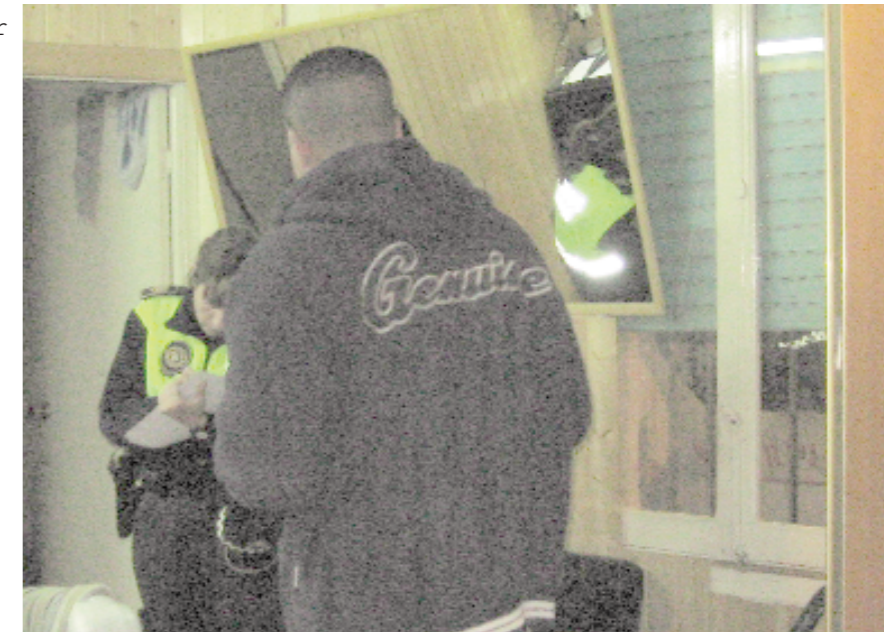
ve de la p gina anterior

Les empreses situades en el polígon industrial El Collet tampoc s'han salvat del 'pentinat' efectuat per la Policia Local. Una empresa de venda de cotxes, altra de magatzematge frigorífica de congelats, un magatzem de fruites, el magatzem d'una empresa de construcció i una fàbrica productora de sucres no tenien els papers en regla en el moment de la inspecció. I altra que crida l'atenció és la coneguda clínica Unidental, situada en el carrer Crist del Mar, a la que se li ha reclamat que regularitze la situació de l'activitat.

EL TREBALL DE LA POLICIA LOCAL

Per a tramitar les diligències els agents sol·liciten la llicència d'activitat del negoci i realitzen una inspecció ocular. L'objectiu és detectar si el local compleix amb les mesures de sanitat i neteja que requereix la llei. D'altra banda, s'identifica que tot el gènere es corresponga amb la llicència d'activitat que té el local. El respecte a l'horari d'obertura i tancament de l'activitat és altre dels apartats reflectits en el qüestionari que els agents omplenen.

No obstant això, l'expedient no finalitza amb l'actuació policial. En el cas de falta de documentació acreditativa, els titulars del negoci disposen d'un termini per a presentar-la davant el departament corresponent. És el que passa, per exemple amb les llicències d'activitat. Fonts de la Policia Local han assenyalat que és habitual la contestació "l'estic tramitant" quan se li sol·licita a un propietari. Si bé és cert que en ocasions la burocràcia retarda els tràmits fins a un any després de l'obertura del negoci, també ho és que és una contestació socorreguda per a intentar desviar l'atenció i eludir la presentació de

la documentació preceptiva. Altres cas que on és veu com l'imaginari no té límits és quan als treballadors se'ls sol·licita que demostren la seua pertinença a l'empresa. Com és lògic, molts d'ells manquen de la documentació en el seu lloc de treball, però les excuses són múltiples i variades.

Està previst que la campanya iniciada des del consistori finalitze quan es comprove que tots els establiments de la ciutat tenen els seus permisos en regla. La intenció és crear una base de dades on queden registrades totes les activitats comercials que es porten a terme en la ciutat. Segons les dades de les que disposa l'AFIC, són més de sis-cents els establiments oberts al públic a Benicarló.

VISITES A HORES INTEMPESTIVES

Segons ha pogut saber La Veu algunes de les visites dels agents als comerços s'arriben a fer a hores tan fora d'allò freqüent com passades les nou de la nit. "Per a sorpresa meua un policia em va trucar a la porta quan ja estavem a punt d'anar a sopar i vaig haver de

traure-li tots els papers del comerç, que tenia completament en regla", explica a La Veu un comerciant del casc històric de la localitat.

AQUESTA SETMANA BARALLA A UNA BARBERIA

Agents de la policia municipal aquesta mateixa setmana han identificat als clients d'una barberia del carrer rei en Jaume I de la localitat ja que presumptament 'trapitxaven', segons van denunciar alguns veïns. La trucada es va iniciar en començar una baralla, fet pel que es van personar els agents a identificar a tots els presents. En arribar la policia cap dels presents es va identificar com a titular de l'establiment i qui va dir ser el treballador no va presentar la corresponent llicència d'apertura. A més el local presentava deficiències com la manca d'extintors, serveis o llibre de reclamacions, motius pels que se'l va denunciar. A continuació va tancar el local. El regidor Ramon Soriano, en un comunicat, va lloar el fet que "la Policia Local respón als requeriments dels veïns, que sempre s'on d'agrair perquè son un pilar bàsic de l'eficàcia policial".

Gran Festival de Bandes en el Palau de la Música de València

text REDACCIÓ

Aquest cap de setmana el programa de ràdio i portal d'internet "Les nostres Bandes de Música", recentment guardonats amb el premi Euterpe al millor mitjà de comunicació en la Gal·la de la Música Valenciana, celebra el seu V FESTIVAL DE BANDES en el Palau de la Música de València. Es tracta d'una ocasió única per a reunir-se i gaudir junts els amants i afeccionats de la bona música de banda.

Per a aquesta ocasió, 4 han estat les societats musicals convidades: el diumenge 18 de juliol participessin l'AGRUPACIÓ ARTÍSTICA MUSICAL DE DENIA i LA UNIÓN MUSICAL D'ALBERIC i el dissabte 17 a les 19 h, LA UNIÓN MUSICAL L'HORTA DE SAN MARCELINO, recent guanyadora del Certamen Autòmic de Xest i l'ASSOCIACIÓ MUSICAL "CIUTAT DE BENICARLÓ", primera agrupació de Castelló convidada a aquest prestigiós cicle on han participat les millors bandes de tota la Comunitat.

Per a tal ocasió, la banda de Benicarló desplaçarà un total de 95 músics que interpretaran un programa molt espectacular i interessant per al qual estan treballant des de fa setmanes: "El Sultà de Ifach" (marxa mora de Pablo Anglés, premiada en el Concurs de Composició de Calp 2007), la segona simfonia de Robert Smith, "L'Odissea", i "Cantus Laetus", obra per a percussió i banda, dividida en 5 parts dedicades a les diferents seccions de la banda a partir d'una seqüència gregoriana (Veni Creaator Spiritus).

Aquest festival, patrocinat entre altres mitjans pel periòdic "Las provincias", serà gravat i retransmès pels diferents mitjans de NBM: LP PUNT RÀDIO, LP TEVA i <http://www.nuestrasbandasdemusica.com> i qualsevol persona interessada a assistir ha de dirigir-se al següent correu on podrà reservar les entrades: info@nuestrasbandasdemusica.com.

Josep Igual a la penya Setrill

text LA FILOXERA fotos JESÚS MAESTRO

Divendres passat, Josep Igual va presentar el seu llibre "Faulas Mamíferes" en la penya Setrill. Li van acompanyar Rafa Sánchez, que va fer una lectura dramatitzada d'alguns textos, i Josep Manuel Sant Abdón, qui va analitzar aquest volum a la Veu 508.

C.D. BENICARLÓ, 0 – C.D. CASTELLÓ "C", 3 DERROTA SENSE PAL·LIATIUS DEL BENICARLÓ

text i fotos GREGORIO SEGARRA

El Benicarló Juvenil va encadenar la seva segona derrota consecutiva, després de ser golejat en el camp del Llevant (7-0). A més, la derrota a casa contra el Castelló va ser més que merescuda, ja que durant els 90 minuts, els d'Àngel Portilla van ser incapaços de crear ni una sola ocasió clara de gol. I no és que els "orelluts" fossin gran cosa, més aviat al contrari, van presentar un dels conjunts més assequibles dels últims anys, però els "rojillos" van estar tot el partit com absents, sense caràcter, sense atac i perdent els balons a dotzenes, amb el que els joves xavals que entrena el "traigueri" Pere Vidal, ho van tenir més que fàcil. Al descans ja guanyaven per 0-2 i després de la represa es van limitar a veure-les venir i a esperar que els benicarlandos anessin lliurant-los un baló després d'un altre. Un nou gol en el minut 74 de partit va acabar per certificar una victòria que mai va estar en perill. I per si no fos poc la derrota, va "haver moguda" en la banqueta amb algun jugador suplent. Veurem si la cosa es reconduïx o acaba com el rosari de l'aurora.

Alineació del Benicarló: Castañeda, Ramia (Eloy 46'), Hèctor, Eric, De la Canella (Denís 78'), Ledesma, Guillermo (Escura 65'), Guaje, Pepe (Johan 46'), Luis i Enric

El Benicarló Orero-Xiob (JUVENIL) segueix ferm en el seu lideratge després de golejar per 0- 5 al Platges de Castelló

text REDACCIÓ

Benicarló Orero-Xiob va aconseguir una importantíssima victòria a domicili davant el Platges de Castelló, en un partit igualat en la primera meitat però que en la segona de la trobada va ser un monòleg de bon joc cadufero. Amb aquesta nova victòria, els de José Manuel Valle segueixen capdavanters en la taula.

El començament del partit va estar marcat per la igualtat sobre la pista, amb un Platges tranquil davant un Benicarló molt precipitat en atac. Els *Playeros* buscaven més la porteria, però cada vegada que ho intentaven es trobaven amb un increïble Iván Reverter disposat a parar-lo tot. Els benicarlandos també arribaven fins a la porteria contrària, però no trobaven la forma de batre al meta del Platges. I va anar Iván el qual va poder canviar el rumb del partit, ja que, en el min.18, Benicarló va cometre la seva sisena falta i Iván es va lluir per a detenir el *doblepenal* i el seu posterior rebutg. En la següent jugada, en una sortida a

contra, els playeros van cometre una falta a la vora de l'àrea que Iván Pérez es va encarregar de transformar de forma directa, era el 0-1 mancant minut i mig per al descans. I en només 15 segons, Maca recupera un baló que Andrés Cid li va cedir perquè posés el 0-2 en el marcador. I així s'arribà al descans.

En la segona meitat, Platges havia d'arriscar però va ser Benicarló el que s'encarregà de manejar el partit de principi a fi. En una sortida a la contra Iván Pérez col·locà el 0-3 i Platges es va venir baix, ja que en la següent jugada i en una nova contra, A.Cid s'encarregà de sentenciar el partit amb el 0-4. I de nou Iván, que va tancar la seva particular golejada amb un *had-trick*, envià el baló a la xarxa en una assistència de Cid, era el definitiu 0-5. Encara quedaven 9

minuts per a la conclusió de la trobada i els castellonencs ho van intentar però estava Iván R. sota pals, i no van poder batre'l. Platges va voler però no va poder amb un Benicarló que va jugar el seu partit més seriós de la temporada.

El diumenge 18 de novembre, Benicarló Orero-Xiob rebrà al Vall d'Uixo en el pavelló municipal a partir de les 12 hores.

BM Juan Comenius 30 – CH Peníscola Maestrat 31

Davor: "Ens feia falta guanyar aquest partit perquè estàvem fent bons partits però els resultats no ens acompanyaven."

text CLUB HANDBOL PENÍSCOLA MAESTRAT

En un partit dur i tens fins al darrer segon, com ja va sent habitual en una lliga molt apretada i amb equips de bona qualitat, el CH Peníscola va guanyar a la difícil pista del Juan Comenius, equip de València capital. Els del Maestrat van començar el partit amb una defensa molt dura que els va permetre rebre només 11 gols a la fi dels primers trenta minuts. Degut a la importància del partit, els jugadors visitants van estar una mica imprecisos en atac i només van marcar 14 gols.

A la segona part, els valencians van remuntar el partit gràcies a un joc explosiu i prou vistós, anant-se de quatre gols quan només faltaven deu minuts per a la fi del partit. Va ser llavors quan els peníscolans es van adonar que no tenien res a perdre i van començar a jugar més relaxats en atac, iniciant una remuntada final que es va consumir amb un darrer contraatac finalitzat per Davor. Aquest mateix, al finalitzar el partit, va declarar que "ens feia falta guanyar aquest partit perquè estàvem fent bons partits però els resultats no ens acompanyaven."

FLASH

Santiago Maestro ens fa arribar aquesta imatge del típic "dimecres", on es veu com la llengüa de Cervantes es maltractada... un somriue mai ve malament!

ESPEREM EL TEU...
FLASH!

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La informació que es multiplica

UNA PEREGRINACIÓ

Quadern Ondulant

text JOSEP IGUAL

Cadascú fa les seues peregrinacions particulars. La vida, sense una mica de litúrgia, sense algun petit ritual, sense alguna passió bellament inútil, perd sabor.

I ara era al tren, a punt d'arribar a Coïmbra a retre homenatge discret, silenciós, al mestre Torga, Miguel Torga, nascut Adolfo Correia da Rocha, que havia viscut i escrit en aquella Coïmbra elevada sobre el riu Mondego, vila d'assentat pretigi universitari - coneguda tòpicament com la Oxford portuguesa- i que havia estat en temps històrics capital de Portugal.

Però jo no cercava l'ombra d'or vell de la història majúscula. Cercava el rastre d'un metge sobri, eixut, d'una rectitud ètica capaç de suportar estoicament fins els esquerps empresonaments del dictador Salazar (l'amic ibèric de Franco).

A penes deixat l'equipatge en un hostel net, amb olor de pa recent cuit (perfum honrat de molts racons portuguesos), vaig enfilat cap a la zona dita "Baixa", propera al riu. Allà, tot preguntant, vaig fer cap a l'entrada de la consulta del metge Correia da Rocha, de l'escriptor Miguel Torga. Ara hi havia una oficina d'estalvis, però una placa de ceràmica recordava al visitant que allà havia viscut una de les més altes consciències a contracorrent del Portugal del segle XX.

Al petit sarró en bandolera, portava una edició de les rústegues que es feia ell mateix a la impremta del veïnat, a cost de poeta amb salari de metge que no cobrava als humils, ans al contrari, els ajudava tot el que podia. Es tractava dels "Novos contos da la montanha", que una lectora meua, natural de Picassent, m'havia fet arribar feia anys, pensant que aquell home escrivia històries semblants a les meues (si en són d'amables i generosos alguns lectors!). També, portava els diaris complets en dos volums de pes bíblic- més de mil pàgines cadascun-, comprats a Lisboa i compilats per Edicions Dom Quixote. Com ja sol passar, alguns conciutadans de Torga, que em donaren conversa, no comprenien com algú havia viatjat de prop de Barcelona per conèixer els carrers, l'ambient fluvial, de petit comerç i cafès amb cert tel de melangia per on aquell home alt, prim i amb cara de pagès de Trás-Os-Montes, feia la vida. Cadascú té les seues manies. Si els hagués dit que anava a Fàtima, enclau proper, no hagueren posat, ni de bon tros, aquella cara escèptica. Cadascú té el seu santoral. Cadascú té la seua baralla de naips supersticiosos.

L'autor de "Poemes ibèrics" havia traspassat feia pocs mesos. L'havien soterrat, seguint la seua voluntat, arran de terra, sense fèretre, com una cavalló més de la seua adorada i abrupta zona de l'Alentejo.

Torga va deixar una literatura humana, rigorosa, a contrapèl de modes i dictats. L'any 1961 el van proposar com a candidat ferm al Nobel. Que no li donaren no li va fer ni fred ni calor. A un esperit independent, que només en el període final va acceptar sense cap entusiasme el Camoes, més aviat deguera alleujar-lo que el guardó del dinamiter passés de llarg.

He escrit prou papers sobre Torga. Un me'l va encarregar una revista valenciana quan va morir, el 1995, a la seua Coïmbra adoptiva. La seua visió d'una unitat ibèrica, amb pes polític propi dins el concert europeu, no es precisament cap deliri utòpic. Ara, enguany, que fa cent anys que va néixer al llogaret de San Martinho de Anta, fill d'agricultors humils, és un bon moment de tornar a llegir els seus contes, les seues novel·les autobiogràfiques, els seus poemes sense gratuïtes concessions retòriques, el seu extens Diari: testimoni d'un pols d'autèntica ètica civil en el convuls concert del segle XX.

Segueixo queixant-me, a qui vol escoltar-me, de les poques traduccions que tenim en la nostra llengua d'un autor capaç de sotragar de dalt a baix qualsevol lector amb una sola de les seues pàgines o amb un grapat de versos continguts. Un autor dels que els mercaders del *best-seller* i el *fast-food* imprès titllarien de fracassat o de perdedor, segur. Una garantia més, ben apamat.

Els herois de Benicarló

text JOSI GANZENMÜLLER

Basat en treballs de l'historiador Vicente Messeguer

Els dies 22, 23 i 24 d'octubre de 1907 es van produir greus inundacions per la conca de l'Ebre, especialment a Tortosa i la seva comarca. El gran riu es va desbordar perillosament convertint la plana en mar i comproment seriosament hisendes i vides dels camperols que habitaven pels ravals i hortes d'aquesta població.

L'alcalde de Benicarló, D. Andrés Cornelles Macip, va rebre el dia 23 d'octubre de 1907 a les 2.30 de la tarda un telegrama del Governador de Castelló: "L'alcalde de Santa Bàrbara en telegrama molt urgent em diu: *incomunicat amb el Governador de Tarragona requereixo de la seva autoritat un tren que, sortint de Benicarló...*"

Ràpidament l'alcalde es va acostar fins a la platja i va cridar als mariners que en ella havia, responent positivament aquells homes i, sense perdre un moment, van carregar en carros quatre llanxes, entenimentades i altres utensilis i es va traslladar tot a l'estació, carregant-se en un tren. Els voluntaris van anar:

Mariners.- Agustín Castillo Bueno, Joaquín Foix Guzmán, Francisco Ayza Llopis, Manuel Fora Bori, Francisco Compte Macip, Bautista Peris López, José Pitarch Esbrí, Ramón Compte Oms, Francisco Sanahuja Prufonosa, José Vives Guzmán, Tomás Lluch Menges, Vicente Piñana Melo, Benito Ballester Soriano, Mariano Montía Gellida, Manuel Royo Bueno i Enrique Serret Galà.

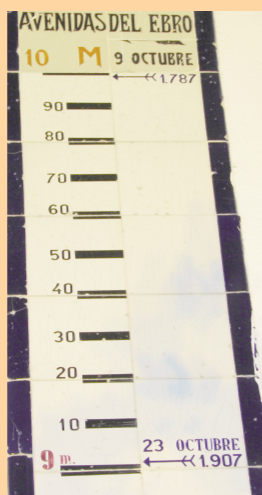
Jornalers.- Bautista Miralles Morralla, Ramón Climent Caldés, Vicente Damiá Galà, Joaquín Olmos Bosut, Sebastián Coll Marzal, Manuel Macip Ramón, José Solá Bayarri, José Ramón Ferreres Pitarch, José Agut Pomá, José Bueno Climent i Bautista Fibla Pellicer.

A les cinc de la tarda va partir el tren de l'estació de Benicarló... A les set de la tarda arribaven a Vinallop. Tot el succeït ho van relatar els propis expedicionaris en acta de la sessió de l'Ajuntament de Benicarló del 31 d'octubre...

En Vinallop es baixaren; el tren ja no podia avançar més perquè havia arribat fins a la riba de l'aigua. Allí van tirar les barques i pogueren començar a rescatar camperols que s'havien quedat aïllats per l'horta tortosina. Van ser moltíssimes hores de treball esgotador i d'heroisme col·lectiu durant les quals van salvar moltes vides i multitud de béns de moltes hisendes. Sobre les quatre de la matinada del dia 24 es van donar per finalitzades les operacions de salvament. Les persones rescatades de les aigües pels tripulants de les barques benicarlandes van anar: Barca Santa Teresa, 9; Barca Sant Crist, 34; Barca Sant Telmo, 14; Barca Santa Catalina, 6. Total.- 63

A les set i mitja del matí l'alcalde de Benicarló va rebre del de Santa Bàrbara el següent telegrama: "Sr. alcalde, gràcies a l'heroisme dels braus marins arribats anit d'aquesta, hem aconseguit salvar a 63 persones".

Va haver una nota tràgica: un mariner cridat Joaquín Foix Guzmán, que s'havia convertit en l'heroi d'aquelles terribles hores d'aigua i fang, va resultar víctima de l'enorme cansament que va afeblir el seu cos i de la

En el Llibre d'Actes de les sessions plenàries de Benicarló es recull que es va presentar un compte subscrit per Francisco Arnau, Director de la banda, important 100 pessetes per tocar la música en el retorn dels mariners que van anar a Santa Bàrbara amb la finalitat d'auxiliar als inundats per l'Ebre en la partida de Vinallop i assistir al soterrament del malmès mariner Joaquin Foix Guzmán. L'Ajuntament trobant-la excessiva per unanimitat va acordar es rebaixi la suma a vuitanta pessetes i que es pagui a càrrec del capítol d'imprevists.

Visita dels Cors Clavé

Per a les Festes Patronals de l'any següent i, probablement com homenatge de gratitud del poble català a Benicarló, es va organitzar la visita a aquesta població d'una de les institucions de major prestigi de Catalunya en aquell moment: els Cors Clavé. Un *benicarlendo de cep que vivia a Barcelona, Emilio Querol Peris, es va encarregar d'organitzar el viatge que, en un vapor que va sortir del port de Barcelona al capvespre del 21 d'agost, va arribar a aquesta platja a l'endemà al matí carregat amb tota la colònia de benicarlendos residents en la Ciutat Condal i amb els referits Cors Clavé. Una vegada enfront de la platja, el vapor va llançar les ancores i amb pots a rem es va portar a terme el desembarcament de viatgers entre la bullícia els i aplaudiments de la multitud que els esperava en la riba. També les autoritats acompanyades de la Banda de Música van acudir a rebre'ls i, després de donar-los la benvinguda, en marxa triomfant van pujar pel carrer del Mar fins a l'Ajuntament, on la colònia benicarlenda va regalar una senyera a la Banda de Música La Lira Benicarlonesa.

Durant vuit dies els emigrants benicarlendos i els coralistes van tenir l'oportunitat de gaudir de les Festes i de l'hospitalitat de les gents d'aquí; aquests, al seu torn, van gaudir dels nombrosos concerts que els catalans els van oferir. El 1 de setembre els *expedicionaris es van reembarcar; gremis, societats, autoritats i veïns de Benicarló van sortir des de l'Ajuntament acompanyant-los fins a la platja. El comiat va resultar èpica i entusiasmada.

El Ple de l'Ajuntament de Benicarló va acordar pagar a D. Agustín Pons, per passatge del cor de Clavé, 300 pessetes; al president de la Societat de Mariners, per desembarcament del cor, 64 pessetes.

pulmonia que ho va acabar d'abatre, uns dies després.

Aquí se li va rendir un gran homenatge pòstum, amb tots els honors, al que van assistir els governadors civils de Castelló i Tarragona, a més de les autoritats i nombroses personalitats de Tortosa i Benicarló. El 18 de novembre, el Govern de la Nació va concedir a la vídua, Magdalena Llorach Sorlí, un donatiu de 1000 pessetes. (El sou mig d'un peó estava per les 2 ptes/dia)

Paradores ofereix a Benicarló una saborosa ruta pels bullits d'Espanya

text REDACCIÓ

Qui aquests dies acudeixin a menjar al Parador de Benicarló podran fer-se un volt gastronòmic pels plats més tradicionals i típics de diferents regions de l'Estat. Perquè amb la baixada de temperatures comencen ja a apetir plats més contundents i calentets, amb sopes i amb una càrrega calòrica afegida. Les particularitats dels bullits són comuns per tota la geografia i se serveixen en un mateix menjar. Una sopa sol ser el primer plat, els segueix un plat a força de llegums i patates i com colofó un plat de carns i embotits. En la nostra autonomia aquesta barreja final és la qual s'utilitza per a elaborar plats tan suculentos com l'arròs al forn i amb crosta.

El recorregut pels diferents bullits de la geografia espanyola amb el seu singular maridatge va arrencar amb la festivitat de Tots els Sants i es perllonga fins al 30 de novembre. La primera setmana va ser inaugurada pel cuit extremeny, una combinació de carns de vedella, porc i gallina amb els embotits propis d'Extremadura. Uns aperitius de pernil de Montánchez (Càceres) i formatge Coca del Casar i unes medievals postres a força de crema d'ametlles dona l'energia suficient per a afrontar la resta d'una dura jornada. Aquesta setmana ha estat el torn del Cuit Maragato, en la qual intervenen set carns que té la particularitat de menjar-se al revés, és a dir, acabant per la sopa. Aquest bullit tradicionalment alimentava als treballadors del camp de Lleó en un sol menjar per a un dur dia de treball. A partir del dia 15 els interessats poden degustar l'olla canària, més lleuger en carns però molt ric en verdures, chayota, carabassa, moniato, bubango i pinya de blat de moro, que s'acompanya amb graó gofio i mullo verd de cilandro. Del 22 al 28 el bullit manxec de Conca portarà fins a Benicarló un magnífic àgape de carn d'anyell que s'anunciarà amb un aperitiu de morteruelo i finalitzarà amb flors amb mel. Finalment la roba vella i, seguint el lògic ordre, tancarà aquesta saborosa ruta amb una selecció d'aperitius de totes les regions representades en aquestes jornades. El preu per comensal és de 22 euros i els bullits van acompanyats amb una petita amanida de ceba dolça i enciam.

Un Parador amb història

Recentment la Conselleria de Turisme de la Generalitat Valenciana va atorgar la quarta estrella al Parador de Benicarló després d'analitzar les millores que s'han introduït en l'establiment. Paradores va invertir 4,68 milions d'euros fa tres anys amb la finalitat de remodelar les instal·lacions del parador. El Parador, que va ser obert en 1935, va servir d'allotjament a Manuel Azaña quan va ser President de la República i freqüent lloc de trobada de personalitats com el propi Azaña, Largo Caballero o Lluís Companys durant la contesa civil. El 3 de juliol de 1937 van parar a menjar els escriptors que es dirigien a l'II Congrés d'Escriptors Antifeixistes que se celebrava a València. Va destacar la presència dels celeberrims André Malraux, André Gide, Ilha Ehrenburg, Octavio Paz i Pablo Neruda. A l'abril de 1938, de camí a Barcelona, ciutat des de la qual al gener de 1939 partiria cap a l'exili, va passar la nit en l'Alberg el poeta Antonio Machado.

DIA 16 DE NOVEMBRE a les 20 hores i a la CAIXA RURAL de BENICARLÓ
PRESENTACIÓ

de 10a Edició de la representació de l'obra teatral
L'ESTEL DEL COLLET

PRESENTACIÓ del cartell anunciador de la 10ª Edició creat per RAMON PARÍS PENYARANDA + INAUGURACIÓ d'una EXPOSICIÓ RETROSPECTIVA a fi de commemorar el 10é Aniversari de l'estrena de l'obra teatral L'ESTEL DEL COLLET

L'EXPOSICIÓ ESTARÀ OBERTA FINS AL DISSABTE 25 DE NOVEMBRE
Horari de visita: de 19 h a 21 hores.

Arbres en miniatura que també perden les fulles a la tardor

text REDACCIÓ

Benicarló acull la II Fira Nacional de Bonsáis i la VI Mostra provincial de Bonsáis, el major col·lectiu d'aficionats d'Espanya

Benicarló ha acollit al llarg de tot el cap de setmana la II Fira Nacional del Bonsái, organitzada per l'associació Bonsái Benicarló. 25 expositors mostren els seus productes en la plaça del Convent de Sant Francesc, a les portes del Museu de la Ciutat que serveix de teló de fons a la concentració d'especialistes. Arribats de tota Espanya, en els diferents expositors es pot trobar tot el relacionat amb la pràctica d'aquest mil·lenari art. Recipients per a acollir els arbres, terra on plantar-los i eina per a controlar i modelar el seu creixement. A més, és possible adquirir exemplars ja creats per a iniciar-se en el cultiu dels bonsáis. D'altra banda, s'estan desenvolupant una sèrie de tallers formatius a càrrec de diferents mestres que mostren els seus coneixements als aficionats. Xavi Redón, de l'organització de l'esdeveniment, va destacar que en la segona edició d'aquesta fira exposen la meitat de les empreses professionals d'Espanya, amb 30 expositors de les 60 empreses censades.

Tenim el major col·lectiu d'aficionats d'Espanya

Ja en l'interior del museu, el visitant troba tres exposicions relacionades amb aquest art mil·lenari. La VI mostra de bonsáis provincial de Castelló, ha aconseguit reunir a 8 associacions de la província, que és la que major nombre d'entitats té en aquest àmbit de tota Espanya. Exemplars de gran bellesa i veritables obres d'art extretes de la naturalesa es presenten davant els ulls del visitant. En el Monogràfic Internacional de Caducifolis s'ha volgut ensenyar la majestuositat dels arbres nus de fulles. En aquest apartat s'han reunit exemplars espanyols, francesos, portuguesos i italians, superant així les fronteres estatals.

Finalment, la III Mostra local de Suiseki ha exhibit creacions realitzades amb pedres a les quals se'ls ha aplicat diferents tractaments. Les autoritats locals van aprofitar l'esdeveniment per a admirar alguns d'aquests arbres en miniatura, concebuts per molts com una veritable filosofia de vida. Alumnes dels

centres educatius de Benicarló han visitat en les últimes setmanes la mostra local de tardor, on han pogut comprovar que els bonsáis, igual que els arbres més grans, també perden les seves fulles a la tardor.

CALIFÒRNIA: UN INCENDI DE PEL·LÍCULA

El passat 20 d'octubre s'iniciava una onada de focs, vora de 23 incendis, que va colpir el sud de Califòrnia. Les xifres són impressionants, sobretot per a un dels estats nord-americans més ric i desenvolupat, s'han cremat unes 250.000 ha, destruït 2000 cases, han hagut un milió de desplaçats, amb uns 17 morts i 70 ferits. La catàstrofe recordà, per la seva dimensió, la provocada per l'huracà Katrina a Nova Orleans. Però la resposta política fou molt més ràpida: el governador declarà l'estat d'emergència a set comptats californians i el president Bush envià reforços federals des dels primers moments. Bombers, soldats i, fins i tot, 3000 presoners foren mobilitzats per extingir els incendis.

Aquest episodi desastrós té molts angles de reflexió - causes, excepcionalitat, factors desencadenants, conseqüències, mitjans d'extinció...-, especialment si el comparem amb els d'ací.

Estats Units (EUA) és el país desenvolupat amb més superfície cremada per incendis forestals, tant de forma absoluta com percentual. A l'any 1996, uns noranta mil incendis van cremar tres milions d'hectàrees, la xifra rècord dels anteriors decennis. Fins aleshores, tots els esforços s'havien dedicat a combatre els incendis però, s'argumentà, els resultats eren els contraris als previstos. Es considerava que els focs eren factors naturals dels ecosistemes forestals que eliminaven els arbres secs o malalts i buidaven el bosc d'excés de biomassa. L'eliminació dels incendis afavorí els boscos forens espessos amb vegetació de totes les alçades i que, quan es produïa el foc, s'assoliren temperatures suficients per destruir tota la vegetació i esterilitzar el sòl, fent la recuperació de l'ecosistema forestal molt difícil. Aquest canvi de perspectiva fou assumit per la ciència forestal nord-americana a partir dels grans incendis de 1988 al parc de Yellowstone. El govern federal decidí instaurar una nova política, la "Fire 21". Es recomanava permetre l'evolució dels incendis si es considerava bo pel bosc. Abans de 1996, els bombers tenien, per ordre, tres prioritats: protecció de les persones, de les propietats i dels recursos naturals. Amb la "Fire 21" la vida humana continuava sent prioritària, però els boscos i les propietats passaren a tenir la mateixa importància, i no calia dedicar esforços importants per salvar edificacions concretes. Es van instaurar les cremes preventives o les tales per disminuir la càrrega de combustible dels boscos. Els resultats de la nova política no han seguit massa bons: durant els darrers deu anys, la mitjana de la superfície cremada fou de 1,96 milions d'hectàrees i l'any 2006 es cremaren tres milions i mig d'hectàrees, un 3,7% del territori nord-americà, rècord dels darrers 45 anys; el mateix any, a l'Estat Espanyol, es cremà 0,35% del territori, deu vegades menys en percentatge que a EUA.

Un estat especialment afectat ha seguit Califòrnia, sobretot al període d'octubre a desembre. Per exemple,

l'octubre de 2003 es cremaren unes 283000 ha, 2600 cases i van morir 20 persones. Hi ha factors que afavoreixen els focs. A partir del Dia de Difunts ("Halloween") comencen a bufar uns fortíssims vents, nomenats de Santa Anna o de les bruixes, des de l'interior del continent -quan allí hi domen els anticiclons- cap el Pacífic, escombrant el

sud de Califòrnia. Han de superar la Serralada de les Rocalloses, quan munten descarreguen tota la humitat que porten i quan baixen s'escalfen, és l'anomenat efecte Föhn. A més, al passar per valls estretes o congostos, agafen velocitats que superen els 150 km/h. Els Santa Anna són vents forts, secs i calents. La vegetació típica del sud de Califòrnia és el xaparral, matollar alt i sec, format per arbusts llenyosos adaptats al foc. Si es cremen cada 30 anys, es refan completament. Les polítiques de supressió de tots els incendis van afavorir l'increment de biomassa seca dels xaparrals. El fenomen climàtic del Niño fa que cada 3-5 anys, hi hagi un període plujós (El Niño) o un altre sec (La Niña).

Segons un estudi de la universitat de Wisconsin, quasi dos terços dels habitatges construïts al sud de Califòrnia, la majoria unifamiliars, s'han ubicat a terrenys susceptibles de sofrir incendis. Les classe mitjanes i altes prefereixen viure en entorns naturals i s'oposen, pels fums i alteració del paisatge, a les cremes controlades per descarregar de combustible el xaparral. Als centres de les grans ciutats hi viuen els pobres, sobretot negres i hispans, i els blancs i rics ho fan en urbanitzacions disperses envoltades de vegetació pirofítica. Contradictòriament, aquests blancs són els que han recolzat el governador actual que ha retallat els impostos, debilitant la capacitat de resposta de les administracions públiques front catàstrofes com els incendis.

L'hivern de 2006 fou plujós i afavorí el creixement de la vegetació, però 2007 ha seguit dels anys més secs que es recorden, possiblement per l'entrada en la Niña. Els violents vents Santa Anna, batent sobre un urbanisme dispers envoltat d'un xaparral sec, només podien produir una onada d'incendis de pel·lícula. I mai millor dit perquè foren afectades mansions d'estels del cel·luloide i telesèries com CSI deixaren de rodar-se perquè s'incendiaren els estudis.

L'activista Naomi Klein, que ha publicat recentment el seu llibre "la doctrina del xoc, l'ascens del capitalisme del desastre", assenyala que crisis com la dels incendis afavoreixen el poder de les grans empreses. A Califòrnia han prosperat les empreses que protegeixen ta casa, i sols ta casa, de l'incendi mullant-la amb substàncies ininflamables, però sols si ho pots pagar.

La proliferació d'urbanitzacions a la muntanya de casa nostra pot agreujar les conseqüències dels incendis forestal com ha passat a Califòrnia. I el canvi climàtic ho empitjorà.

Pere Bausà

MAIL-ART EN DEFENSA DE LES TERRES DEL SÈNIA

text NUC

Nuc 2000 i Nuc 2005 pretenien vincular persones i territoris, en el cas de Nuc 2005 en contra del PHN i a favor d'una nova cultura de l'aigua. Amb aquesta nova convocatòria, Nuc 2008, pretenem que artistes de les terres del Sènia i d'arreu del món tornen a formar un "nuc", aquest cop per a fer un front comú contra la creixent contaminació, i més especialment, per la que podria afectar espais naturals fins ara protegits. La instal·lació d'una central regasificadora en territori valencià, però amb perjudicis per a totes les rodalies, ha impulsat la gent del Sènia a formar una plataforma com la que en el seu dia fou la del No al Transvasament i alhora formular aquesta convocatòria seguint la tradició de "Nuc 2005. Per una nova cultura de l'aigua". És a dir, en defensa del

medi ambient i en contra de la contaminació. Les obres s'enviaran a: Nuc 2008 Biblioteca IES Sòl-de-Riu Passeig Joan Maragall, s/núm. 43530 Alcanar (TARRAGONA) La mesura i les tècniques a utilitzar són lliures. Tot i que preferim el format electrònic en jpeg, amb un màxim d'1 Mb. No oblideu enviar les vostres dades personals, especialment el correu electrònic, per a fer-lo servir en posteriors comunicacions. La data màxima d'entrega és el pròxim 31 de desembre de 2007.

Ho organitza: Regidoria de Cultura de l'Ajuntament d'Alcanar Ho convoquen: NUC, Biblioteca IES Sòl de Riu, Arantxa García Garriga nuc2005.iespana.es Hi col·laboren: Taller del Sol, boek861.com

COPIEU I PASSEU

'Da Capo' a Itàlia

text REDACCIÓ

El passat pont de Tots Sants, el Cor Da Capo Benicarló va viatjar fins a Venècia i Verona convidats pel Coro Montegaletto de la ciutat veïna de Bussolengo.

Durant l'intercanvi musical van compartir grans moments amb aquest cor de quatre veus masculines, tot coneixent la geografia i cultura locals. Així, la tarda del dijous 1 de novembre van navegar pel Gran Canal de Venècia, descobrint la seua arquitectura des dels afores fins a la mateixa plaça de San Marco.

A primera hora de l'endemà van ser rebuts a l'ajuntament de Bussolengo pel seu alcalde, qui els va lliurar com a record una figura de San Valentino, patró de la ciutat. Durant la resta del divendres visitaren diverses zones al voltant del llac de Garda, com ara Bardolino, Lazise o la península de Sirmione.

Dissabte 3 al matí tocava descobrir Verona: el castell de San Pietro, les esglésies del Duomo i Sant'Anastasia, la Piazza dei Signori, el balcó de Julieta i l'amfiteatre de l'Arena. Anecdòticament, els carrers de la ciutat acollien una mostra d'escultures de l'artista castellanenc Juan Ripollés. I a la tarda, breu visita guiada a l'antiga església de San Valentino de Bussolengo, que no sabem de quan data perquè a la primera referència escrita, del s. XII, ja demanaven per restaurar-la. Per la nit arribava l'esperat moment del concert, que commemorava el 40è aniversari de la formació local. Al seu repertori de cants populars i folklòrics, el Coro Montegaletto, dirigit per Lorenzo Giacomini, afegia en un perfecte castellà *Alma llanera*.

Per la seua part, 'Da Capo' els sorprenia en italià amb el *Festin du Jeudi Gras*, a més d'una presentació, cançó a cançó, també en la seua llengua. A més d'altres ja habituals, els benicarlendos van estrenar la francesa *Plaisir d'amour* i la nana japonesa *Takeda No Komoriuta*. Per a finalitzar, Mª Carmen Gellida va dirigir ambdós cors en la interpretació conjunta de *Signore delle cime*. Després de l'actuació, però, els cants continuaren al sopar de germanor.

En un futur, la coral italiana els tornarà la visita actuant a Benicarló. Abans, però, serà la Chorale des P'Cigales, de Brumath (Estrasburg), qui completarà el seu intercanvi al maig de 2008.

SEMPRE ALERTA AMB VIRUS EDITORIAL

text SUSANNA ANGLÉS

Ens ofereix un llibre que parla d' independència, llibertat, alliberament i una altra forma de dependència.

El llibre que edita Virus "Anarquisme i alliberament nacional" és un assaig que parla per primera vegada que parla del moviment llibertari a Catalunya, però que també s'enregistra en altres llocs, tot i que d'una altra manera, però això és una altra història. Perquè partim de la base de que tots els fenòmens anarquistes poden assumir cert grau d' independentisme, però lluny, perquè volen allunyar-se, de l'anarquisme que vam mamar de l'espanyolisme anarquista i de l'independentisme autoritari de la terra en qüestió..

El llibre viatja des de la part més política fins a l' analítica històrica. El llibre confirma la existència d'un moviment anarcoindependentista català que mira d'una altra manera a la independència. Ho fa així: " La independència estatal per a nosaltres no és independència, sinó una altra forma de dependència com a superació de totes les dependències en el nostre marc nacional que alhora comporti un canvi de la nostra vida quotidiana i un trencament de les relacions socials existents. Entenem la independència com autogestió de la societat catalana a tots els nivells, partint de la federació de les unitats més petites a les més grans(individu, poble, barri, comarca, ciutat...) que exerceixin l'autogestió i la democràcia directa als Països Catalans... ".

més tafaners...

companyia igual els defenestren. Amb lo *polits* que són en aquest partit que sempre van amb vestit de negre com si se'ls hagués mort el gat. I estos dos, amb aquestes pintes!

TAFANERS PREOCUPATS

I és que últimament al lector, eixe que fa les "revisions" del que s'escriu en aquesta revista, li ha entrat un rampell crític que no vegeu. Ni els pobres redactors de La Veu se'n lliuren de la seua mordaça llengua. Sembla que aquest senyor no està content ni amb ell mateix i ho paga amb tot *quisqui*. Tant s'hi val que siga de dretes, d'esquerres, com que parle català, tant sinó, com si no vol, ací tots han de pagar la seua empenyament lingüística. Les onomatopeies que utilitzen els redactors, el "*roaaar, roaaar*" dels budells, que canten així perquè no arriben els quartos perquè puga menjar el nostre poble, com el *cri-cri* del grill que deuen tindre solt per la redacció, per donar la nota còmica a la situació, sembla que no li fan el pes a aquest desbudellador de paraules, encara que aquestes siguen per fer més amens els textos de les seues columnes. Què hi farem, la propera setmana segur que cobrarem nosaltres. Al temps.

CAMPANES AL VOL

Sí senyor, els tafaners estem d'acord amb la iniciativa del rector de la parròquia de sant Bartomeu per estimular, pensem, la devoció humana (la divina la suposem). Així, els tocs a totes les misses són amb campanes al vol i diràs que sempre estiguem de festa. En un poble de diumenges de vesprada tan tristos, com ara el nostre, està bé que hi haja una nota d'alegria. I que dure!

INAUGURACIÓ (1). POCA MEMÒRIA I MÉS POCA VERGONYA

Fa uns quants anys la marca Eroski, que feia societat amb Consum, va obrir un supermercat ací al poble i des d'algun sector de la població es van fer algunes afirmacions molt greus sobre la primera marca; tant greus que no ens veiem amb cor de reproduir. Doncs bé, ara Eroski obri una gran superfície comercial i molts dels que van fer aquells comentaris estaven a la benedicció de la casa oficiada per ... mossèn Marcelino Domingo. Això de mossèn suposem que serà per allò de Companyia Episcopal = lo clero = la COPE = Todos los Santos = Asperanças Aguirres = PPs. Un *totum revolutum* que no sabem què serà més, *totum o revolutum*.

Cal tindre poca memòria i no gens de vergonya. Al poble tots ens coneixem.

Ah, una altra cosa, l'alcalde estava custodiat per un cabàs de municipals, més lo regidor Soriano. Suposem que pel poble en tindriem vint-i-set més vigilant. I és que això de la vigilància sembla ser lo seu.

INAUGURACIÓ (2). COMPTADORS DE MUNICIPALS

Un tafaner desenferrat va pensar que seria interessant veure quants municipals van als actes públics, per allò de veure com ho fa el cap dels municipals, el regidor Soriano, i ... va tenir feina en la presentació del nou hipermercat. Fins a cinc (5) en va poder comptar. Dos d'ells vetllaven per la seguretat ciutadana en el saló on es va portar a terme la presentació en societat dels bascos. Temien les preguntes indiscretes? o és que vetllar per la integritat física de l'alcalde està per sobre de totes les coses? Els altres tres agents de policia es van situar a les portes del Parador, com dos *segurates* de discoteca, encara no sabem per a què. Això sí, les invitacions les demanaven dues amables hostesses i, posteriorment, la cap de premsa

s'encarregava d'allotjar els convidats. De tota manera, altres fonts, parlaven de dos municipals més que estaven per fora. O siga set (7). Ho esbrinarem. Per cert, ara que ho pensem, està clar, com que feia un sol molt bo i com la poli es passa el dia tancada en aqueix nou local sense finestres, van eixir que els pegara l'aire. Per això n'hi havia tants fora. Clar, això era.

INAUGURACIÓ (3). LA (MALA) REPUTACIÓ

La cançó de George Brassens. La interpretava (era estimulant veure'l cantar amb tantes ganes), Paco Ibañez a l'Olimpia de París, i deia allò de "... haga lo que haga es igual todo lo consideran mal". Doncs tot allò que comentàvem abans en "la poca memòria", ve al pèl per una pregunta d'un aprenent de periodista (segons diu ell mateix), si es pot considerar pregunta, a un dels *gerifaltes* d'aquesta empresa, sobre si aquesta firma comercial financia els "nostres" enemics. El personal que escoltava es va quedar una mica bocabadat però, tot i així, als tafaners ens agradaria saber a qui, o a què, es referia aquest senyor. Es devia referir als seus enemics personals (que en té?)?, als enemics polítics, suposem, del PP que mana a Benicarló, o siga el PSOE i el BLOC? als enemics dels benicarlendos? (no sabíem que en teníem), a ... Pregunta estranya, on les facen? De tota manera, nosaltres ens preguntem, si l'empresa hagués estat de Madrid, també l'hagués fet? Perquè, suposem, no voldria donar a entendre que tot el que siga basc és sinònim de perillós, no? Tot i així aquesta mena d'argumentacions fan un "tufillo" que ... Ens remetem a les paraules del propi Brassens, en referència a la seua cançó, quan parlava de la "braves gens", "gent honrada" que no obstant això no accepten que altres pensen de manera diferent a ells.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

BONSAI (1). MÉS KUEN-KA

Qui ens anava a dir que el nostre insigne regidor d'urbanisme, el totpoderós Kuen-Ka, sap més coses de les que realment sabem la resta dels mortals. Durant la inauguració de la Fira Nacional de Bonsais, mentre la resta de la corporació municipal assistia atenta a les explicacions, l'urbanista per excel·lència es va dedicar a conferenciar sobre varietats d'arbres i la manera de conrear-los. Amb la boca oberta es va quedar més d'un.

BONSAI (2). TOTS A UNA COM

Al complet, que era nacional. Així es va presentar l'equip de govern a l'acte de la Fira del Bonsai. Es veu que això de la nació cal defensar-ho com siga. Si és una correguda de bous, doncs als bous, que és festa nacional. Si cal dur-li flors a la Pilarica, doncs també, que per això és la patrona de la Nació. I, si una fira duu el cognom de "Nacional", allà que van tots, en tropell, al crit de "firmes y a formar". I és que són molt disciplinats aquesta gent

BONSAI (3). EL REGIDOR QUE VOLIA SORTIR A LA TELE

Curiosa la forma que tenen alguns d'eixir per la tele. Ja ens estem acostumant als espècimens que, en ple directe televisiu, treuen el cap per darrere del presentador, mòbil en mà, a saludar. Però que un polític local intente emular-los ja és el sùmmum dels sùmmums. Sí, va ser ell. El guardià de les nostres llargues nits, qui vetlla sense vetllar per la nostra seguretat. El que ha omplert el carrer de policies *paseantes*. El regidor Soriano. Com ningú li preguntava es va situar, com qui no vol la cosa, darrere del president de l'associació de bonsais, que sí que tenia coses a dir. I res, que ha eixit per totes les teles. Esperem que no cundisca l'exemple entre els seus

congèneres de banqueta, perquè no voldríem assistir a un espectacle encobert de colzades i empentes entre els membres de la corporació municipal. La importància de sortir per la caixa *tonta* és molta importància. I més si és aquest regidor tan ... compulsiu.

BONSAI (4). ELS CONSORTS TAMBÉ HI VAN

Ah, per cert, els tafaners estem encuriósos pel fet que ara les regidores consorts també van als actes representant els marits i, si tindrà continuïtat. L'escola del gran Mundo sembla estar fent el seu forat. Alguna que altra dona de regidor va assistir a l'acte en representació del seu marit perquè, total, tot quedava a casa. I conste que l'electe, o siga el regidor, estava exercint el seu càrrec supramunicipal per uns altres llocs. Per cert on estava el gran Mundo?

BONSAI (4). DISCURS DE ... SEMIALCALDE

Els tafaners estem decebuts. Flux, molt flux aquest alcalde quan xerra. Era el que es comentava en els corrillos posteriors a l'acte de presentació del nou hipermercat del centre comercial. Amb la veu tremolosa, a trompades i sense dir pràcticament res va despatxar l'alcalde el seu discurs institucional. Bé, doncs el tenim perquè bastants l'han volgut, així que això és el que hi ha. I per temps que sembla.

TORNA LA MODA PANA

És curiós veure Marcelino i Cuenca com repeteixen modelet a les rodes de premsa. I és que sembla que torna el *modelito zozialista* (con Z de Zapatero), de l'americana de pana. I així els nostres dos mandatariis locals, emulant Felipe González i els seus bonsais quan anava per tot arreu amb la seua americana de pana, li volen traure també rèdit polític. Si s'arriba a assabentar Ansar i

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Mire, li ho dic francament: l'han encertada adjudicant la portada a la secció de més mèrit informatiu de la revista (el còmic). I li ho dic un cop m'he desdejuntat la broma del tema de la setmana. Se suposa que en un reportatge no han de faltar circumstàncies com el quan del fet que s'analitza. I jo no l'he sabut veure. Quan va vindre el vicepresident Rambla? Quin dia? Però el que els retrata com són són frases intercalades subreptíciament en el text com ara "Viatge amb nosaltres si vol gaudir...", "Es veu que els budells no ens funcionen bé als benicarlandos", "Cri, cri cri", "ens veiem en el Més enllà"... Que se'ls ha colat a la redacció un fanàtic del club de la comèdia? D'ací encara m'ha agradat una cosa. Sembla que alguns dels nostres polítics tenen encara aquella concepció rànica que concep la política com un joc d'influències, de passa'm a mi davant que ja te la tornaré... Bé, retiro el "sembla". Entre nosaltres, els d'ací dalt, sabem que de fet les coses van així. Al que anava. Domingo diu que "Rambla va anunciar", que "vam confiar en la seua paraula", "estarem pesats amb els projectes". Però que les partides i els diners depenen del capritx d'un senyor? De si li acampa un alcalde al despatx en vaga de fam? Des de quan ens han de demanar confiança en la paraula d'un d'aquests polítics? Sembla una broma. Tot aquest discurs és molt caciquil, no troba?

Estic convençut que els tres articles següents són els dels grans prosistes de la revista. Primer, el senyor Igual, que quan està enfadat no perd el temps, com en aquest article més enèrgic que líric. Això deu ser un professional, suposo. Segon,

l'observador Joan Heras, que aprofita la modesta escena d'una botiga de queviures per analitzar els canvis de la societat. I tercer, l'imprescindible Pere Bausà amb un text que molts hauríem d'usar com a exemple.

A falta de la recomanació del senyor San Abdon, aquesta setmana trobo més que interessant la de Susanna Anglés. El llibre d'Assumpta Montellà, *El seté camió*, pot resultar tan intel·ligent i emotiu com el seu treball sobre la maternitat d'Elna, al sud de França, prop dels camps de concentració on s'apilaven exiliats espanyols i després jueus fugitius de l'avanç nazi, i la mestra i voluntària suïssa Elisabeth Eidenbenz.

Ja m'ha passat el matí com qui diu i he arribat a l'editorial, que duu el número d'una parella amb problemes de comunicació. Fan una molt bona referència a l'obra mestra de Berlanga. De vegades, em fa l'efecte que els benicarlandos som replicants d'aquell inoblidable Villar del Rio. Ja ho diuen els del futbol: "ens urgeix un canvi de mentalitat profund". Segurament un canvi de davantera i tot... Bé, en tot cas no hauria estat malament incorporar la lletra amb què els veïns volien rebre el senyor Marshall. Potser podríem incloure-la al Betlem del Collet: *Los yanquis han venido, olé salero, con mil regalos, y a las niñas bonitas van a obsequiarlas con aeroplanos, con aeroplanos de chorro libre/ que corta el aire, y también rascacielos, bien conservaos/ en frigidaire. Americanos, vienen a España/ guapos y sanos, viva el tronío/ de ese gran pueblo/ con poderío, olé Virginia, y Michigan, y viva Texas, que no está mal, os recibimos/ americanos con alegría, olé mi mare, olé mi suegra y/ olé mi tía./ El Plan*

Marshall nos llega/ del extranjero pa nuestro avío, y con tantos pameses/ va a echar buen pelo/ Villar del Río./ Traerán divisas pá quien toree/ mejor corría, y medias y camisas/ pá las mositas más presumias.

Per acabar, no faltaria més, vull obrir un capítol de felicitacions: a Xavi Burriel perquè al còmic d'aquesta setmana ha clavat el conseller Rambló. És impagable la vinyeta on apareix a la pantalla de Canal9!; a la nova associació (una més!) Arrea-li bona per les intencions i per l'acte de memòria històrica que anuncien (ara espero que no tarden a triar dama en un sopar d'aquells que ixen al setmanari del cor local, com tota associació benicarlanda digna d'aquest nom); a Lolo, el jugador seleccionat per al torneig internacional sub21 i a la gimnasta Inés Domingo, elegida per a formar part de l'equip nacional de gimnàstica esportiva.

De veritat que encara no saben res de la regidora Durá?

La millor de la setmana

Per falta d'unes cometes, no acabo de saber a qui he d'atribuir una frase del tema de la setmana que recorda aquella cançó de Serrat: En aquests moments "s'està a l'espera de finalitzar el programa funcional que és el que determinarà les especialitats que tindrà (el futur centre de salut) per a, després, poder redactar el projecte de la quarta planta promesa i, finalment, ja licitar les obres.

De regularitzacions comercials

Ja era hora. Era una assignatura pendent de tots els consistoris que hem tingut a Benicarló des de la democràcia, revisar el padró d'activitats comercials de la nostra ciutat. Tot i que la iniciativa ens pareix d'allò més adient arriba una mica tard si tenim en compte que la vista grossa a la nostra ciutat ha permès irregularitats tan sonades com que el Centre Comercial Costa de Azahar haguera començat les seues activitats sense llicència per obra i gràcia del partit Popular en l'època de Mundo. En aquells moments semblava més important inaugurar coses que fer complir les normatives, ara la cosa sembla més seriosa i la iniciativa, curiosament del PP, Mundo ja no el tenim al capdavant d'aquest "fregao", ens pareix que pot ficar les coses al seu lloc.

No és de rebut veure com empreses, que tenen un nom important, han estat, i estant, exercint l'activitat sense els seus "papers" en regla com ho fa la majoria dels xicotets comerciants i empresaris de la ciutat.

Ara per ara, aquesta feina la ve realitzant, des de fa un més, la policia municipal a instància de denúncia o perquè l'ajuntament ho haja requerit, però sembla que s'ha exercit més com una mesura excepcional que com una regularització a fons. És aquesta la raó que hauria d'haver impulsat aquest procediment des del començament, tot i així, més val això que no res.

No anem ací a ficar el dit a la nafra sobre qui és l'infractor, d'això ja s'encarregarà l'ajuntament amb els possibles expedients sancionadors, aquesta és la seua feina, però ens agradaria que

610

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

les coses es feren una mica millor. Tot i que la policia està fent aquesta feina d'inspeccions, i menys mal que la fa, no seria convenient formar personal qualificat perquè les realitze amb les millors condicions de coneixement de les normatives a aplicar?

De vegades els ajuntaments pequen de voler fer moltes coses, que poden ser bones, però no amb els mitjans més adients. Si tenim una regidoria de comerç, no seria millor

tenir personal adscrit a aquesta regidoria, l'AFIC no és la granera per a tot (i no ho diem en to pejoratiu, ans el contrari), i fer-la treballar amb totes les funcions, recursos, i personal, que li correspondrien?

Ja seria hora que des de l'ajuntament se n'assabentaren que el comerç de la nostra ciutat és una de les potes més importants en les que es sustenta la nostra economia local i haver fet la vista grossa sobre aquells que s'han dedicat a passar-se pel forro totes les normatives, amb el vist-i-plau de l'ajuntament, l'únic que provoca és competència deslleial i, molt important també, menys diners recaptats que posteriorment serien invertits en la nostra ciutat.

És hora que s'acaben d'una vegada les empreses o comerços sense llicència d'activitat, que no respecten els horaris comercials, que tenen treballadors en estat irregular, que ... en definitiva, que no aconsegueixen les normatives establertes però, sobretot, és hora que l'ajuntament faça el que ha de fer, fer-les complir.

Esperem que açò no siga una calentura de tardor.

Carxofa: un bon grapat de carxofetes cultivades en una safata, això sí, amb denominació d'origen de Benicarló, per a l'associació del bonsai per la bona organització i pel magnífic ambient que es poder viure durant el passat cap de setmana. Tot el poble va passar a veure els arbrets, alguns, veritables obres d'art i afortunat aquell que se les puga comprar.

Panissola: Per a Eroski, molt progrés i molta acció cultural i social, però ignora per complet a l'única publicació setmanal, local, en valencià, La Veu de Benicarló, de tot el País. Els seus motius tindran. Per la nostra part esperem que la carxofa de Benicarló, al menys ací al poble, estiga més a vistes que la de Tudela, que per cert, també és ben bona.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM _____ COGNOMS _____
DOMICILI _____
POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de: 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2000

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte _____

Codi de Compte: Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'**Associació Cultural La Feram de Benicarló**. C.I.C: 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remestra el primer exemplar de la subscripció.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.